

séget. Triesztből Bécsbe szállítják a holttesteket.

A merénylet hiteles története.

A tegnap délután és este érkezett táviratok tizféle verzióban is közölték a trónörökös pár ellen intézett merényletek hírét. Ma végre teljesen tiszta képét adhatjuk a gyászos eseménynek. *Hivatalos megállapítás szerint* a bombavetés és a későbbi revolveres támadás így folyt le:

Ferenc Ferdinánd trónörökös vasárnap délelőtt tíz óra után a szerajevói városházára akart menni, hogy ott fogadja a polgármester és a tanács üdvözlését. A főherceg feleségével autóban ült s az utána következő gépkocsin a kísérete követte. A városháza közelében levő leányiskola előtt egy *Kaprinovics* nevű nyomdász bombát dobott a királyi herceg automobilja felé. A bomba az automobil sárhányójára esett, erről az utca kövezetére és a királyi herceg automobilját követő második automobil alatt robbant föl, melyben *Boos-Waldeck* gróf, *Rumerskirch* báró, *Merizzi* alezredes és *Lánusz* grófnő udvarhölgy ült. A bomba megsebesítette *Merizzi* alezredest.

A bombavető *Kaprinovics* menekülni igyekezett. A közeli *Miljacka*-folyóhoz futott s belevetette magát a vízbe, de néhány rendőr és polgárember utána ugrott s kihalászták a folyóból.

A rendőri vizsgálat hamarosan megállapította, hogy a bomba ugynevezett *palackbomba* volt és szögekkel, földarabolt ólommal volt töltve. A robbanás igen erős volt. Egy közeli üzlet vasredőnyét több helyen átlukasztották a bombaszilánkok. *Mintegy husz ember könnyebben sebesült* meg, a többi között egy erdőtanácsos és neje, egy ügyvédjelölt és több hölgy. A délután folyamán jelentkezett *Herz* tartományi kormánytisztviselő is, akinek mindkét lábát a bombaszilánkok súlyosan megsebesítették. Sokan jelentkeztek még, de többnyire könnyű sebekkel.

Ferenc Ferdinánd azonnal megállította automobilját és amikor megtudta, hogy mi

történt, a városházára hajtattott, ahol a városi tanácsosok várták a polgármesterrel az élükön.

A polgármester éppen hozzá akart fogni üdvözlő beszédéhez, de a királyi herceg kemény hangon közbeszólt:

— *Polgármester ur! Az ember Szerajevóba jön látogatónak és itt bombával fogadják! Ez fölháborító!*

Rövid szünet után azután így szólt:

— *Most elkezdheti beszédét.*

A polgármester erre elmondotta üdvözlő beszédét, melyre a királyi herceg válaszolt is.

A városháza megtekintése után, ami körülbelül félóraig tartott, a királyi herceg automobiljába ült, mert meg akarta látogatni a megsebesült *Merizzi* alezredest, akit a katonai kórházba szállítottak.

Amidőn az automobil befordult a *Ferenc József*-utcába, gyors egymásutánban két lövés durrant. Az első golyó *Hohenberg* hercegnőt érte, aki férjének ölbebe dült. A golyó a főherceg jobbán ülő hercegnőt jobb lágyékán találta, miután előzőleg átütötte az automobil párnáját. A lövés hatása borzasztó volt. A hercegnő azonnal elvesztette eszméletét. A második golyó a főherceget nyakán érte, átütve az ütőeret. A halál majdnem azonnal következett be.

A merénylet villámgyorsasággal játszódott le. A közelben állók közül sokan nem is hallották a lövéseket. Minthogy az utca a merénylet helyén aránylag nagyon szűk, a merénylet egész közletről látható volt. Rendőrök tartóztatták le.

A trónörökös párral az automobil a konakba hajtott s oda rendelték a katonai kórházból az orvosokat is. Amire azonban az orvosok odaérkeztek, a főhercegi párban már nem volt élet.

MIT MONDANAK A SZEMTANUK?

Egy hölgy, aki a revolvermerényletnek szemtanúja volt, a következőket mondotta el:

— Barátnőm kíséretében a *Ferenc József*-utcában várakoztunk, mert még nem láttuk a trónörökös párt. Várakozás közben feltűnt nekünk három fiatalember, akik közül az egyik fekete keménykalapot, a másik két pedig posztókalapot viselt. Mind a három

rossz ruhában volt, úgy, hogy első pillanatra munkásoknak lehetett őket tartani. Ehez a három fiatalemberhez később két leány csatlakozott, akik rövid ideig beszélgettek a fiukkal, azután hozzánk jöttek, így szólottak:

— *Menjenek haza, az a három fiatalember ott gyanús.*

En a figyelmeztetés ellenére továbbra is ott maradtam és láttam, hogy a három fiatalember közül az egyik, a keménykalapos kezét állandóan a zsebében tartja. Ekkor így szóltam barátnőmhöz horvát nyelven:

— *Arra a fiatalemberre föl kellene hívni a rendőrség figyelmét!*

A fiatalember, úgy látszik, meghallotta megjegyzésem, mert kettő közülük hamarosan eltávozott. A következő pillanatban befordult az utcába a trónörökös automobilja és hirtelen két revolverlővést hallottunk.

Egy *Maruzzi* nevű borbély, aki az első merényletnél jelen volt, a következőket mondja el:

— Az *Union-bank* fiókja közelében álltam, midőn a trónörökös automobilja arra ment. Egy fiatal férfi odaugrott az automobilhoz és bombát dobott a trónörökös felé, amely azonban az automobilról a földre esett és ott robbant föl. En a merénylet után szaladtam, aki amikor engem meglátott, a folyóba ugrott. Utána ugrottam és egy detektív és egy rendőr segítségével sikerült a merényletet elfogni.

SZERAJEVÓI TELEFON.

A Szerajevóban megjelenő *Bosnische Post* szerkesztősége az alábbi telefonértesítést adta le ma éjjel lapunknak:

— A bombamerénylet után, amely a főmezből is megsebesített 15—20 embert, a trónörökös egészen nyugodt maradt s az előírt program szerint megtartotta a fogadtatást. Azután meg akarta látogatni a súlyosan megsérült *Meruzzi* ezredest, akit a helyi kórházba vittek. Utközben, a *Ferenc József*-utcán történt a második merénylet, amely olyan tragikus kimenetelű volt.

Az első merénylet, — aki a folyóba ugrott, de kihúzták, — *Kaprinovics* nyomdász-

kös itt pompás humorral szól a nizámról, aki iránt őszinte részvétet érzett. A derék hindu fejedelmi házigazdának keserű kötelessége volt a tósztolás. Mindjárt a leves után kabátjából hosszú papírt vett elő, melyre le voltak írva a tósztok. Ezt a papírt reszkető kezében tartva, az egész ebéd alatt tanulmányozta. A trónörökös sem valami nagy előszeretettel viseltetett a tósztolás szokása iránt s ezért szomszédjának lelki kintja s aggodalma őt is vigasztalta, mert szomszédjának a dolog „ha lehet — ugymond — még kellemetlenebb volt, mint nekem.” A vacsora végén mindenik vendégnek süteményt tálatlalt föl, melyet fölragasztva, egész sereg apró, színes márkák repült ki a süteményből, ezek mindjárt szétröpködtek a teremben. Ez a keleti tréfa nagyon tetszett a vendégeknek. Kivált a hölgyeknek. A vacsora végén tűzijátékot és pompás kivillágítást rendeztek, melyen tarka fényben üdvözlő szavak ragyogtak a trónörökös nevével. Másnap (január 25.) az angol helyőrség fölött tartott díszszemlét a trónörökös, aki nagy szakértelemmel írta le az angol-indiai katonaságot, külön mindenik fegyvernemet jól megfigyelve. A nizám elkésve érkezett a díszfelvonuláshoz s nem nagyon érdekelte a dolog. A nizám udvari fotográfusa többször lefotografálta a trónörökösöt a hindu fejedellel együtt. Egyáltalán, In-

diában az a szükséges rossz uralkodik, hogy minden pillanatban lefotografálják az embert, ami valóságos járvány. A nizámnak még egy érdekes orientális szokása volt. Bár hova ment, diszkociját követte egy teljesen zárt kocsi, hasonlatos a mi postakocsinkhoz. Többszörös kérdezősködésre végre megtudta trónörökösünk, hogy ebben a kocsiban az udvari hárem néhány hölgye és behűtött pezsgő követte a fejedelmet, aki a nőt s a bort, mint az élet megszépítőjét, sohase akarta nélkülözni.

Haiderabadból január 25-én kirándultak *Golkondába*, e híres régi várba. A nizám, a kinek nagy örömet okozott, hogy a trónörökös mindenik kirándulásra kíséri, a *Golkondai* várba is fölgyalogolt s ott hirtelen egy rifle matchet, azaz céllövő-versenyt indítványozott a trónörökösnek, golyóval földobott palackokra és agyaggolyókra. Itt újból átadjuk a szót az érdekes epizód előadására magának trónörökösünk *Napló-jának*: „Nehezen határoztam el magam arra, hogy engedjek a fölcsólitásnak, mert a nizám ismeretes arról, hogy India legjobb céllövője. Csak az én kíséretemben levő urak hosszas rábeszélésére mertem a dolognak nekikezdeni.”

„Mindenekelőtt 30 lépésnyire több üveget állítottak föl s palackok nyakára egy-egy kis alma nagyságu agyaggolyót tettek. A

céllövőnek el kellett találnia az agyaggolyót, hogy az üveget ne érintse. A nizám lött elsőnek és négy agyaggolyót elhibázott; én következtem, négy agyaggolyóból hármat találtam, mire a nizám kísérete és ő maga is hangos tetszésnyilvánításokban törtek ki. A meccs részére szánt palackok és golyók mellett még 16 állott; sikerült nekem 15-öt belőniük lelőni. A nizám a legnagyobb ámulattal nézte. Aztán a levegőbe dobott palackokra löttünk és egyenlő eredményt értünk el, mert mindenikünk négy lövést adott le és valamennyivel talált egy-egy palackot. Így történt a levegőbe dobott agyaggolyókkal is.”

„Következett a legnehezebb kísérlet: földobott rupiákra löni, melyek körülbelül akkora nagyságuak, mint a mi ezüstforintosunk. Nyolc lövése volt megengedve a céllövőknek. A nizám egyszer talált. Nekem azonban az a különös szerencsém volt, hogy három rupiát lőttem keresztül, holott soha eddig nem volt alkalmam arra, hogy hasonló mesterfogásokban gyakoroljam magam, úgy, hogy sportszempontról vakmerőség volt ily apró repülő célpontokkal kísérletet tenni. A nizám szeretetreméltó, jó képet vágott a rossz dologhoz, mert ebben a versenyben őt először győzték le, aztán indítványozta, hogy menjünk haza. Megvallom, hogy bensőmben büszke voltam, akár egy oroszlan.”

Megnyílt a PRÓFÉTA

MINDEN VAÁRNAP

ÉTTEREM KÖZKEDVELT KERTELYISÉGE

HONVÉD ZENE HANGVERSENY.